

**Arnoldi Corvini â Belderen, Batavi, Jcti quondam
Consummatissimi, Consiliarii Electoralis & Professoris
Moguntini Publici, &c. Tractatus Geminus De Personis
Atque Beneficiis Ecclesiasticis Sive ...**

opus posthumum, diu desideratum, nunc demum excusum, & indice
locupletissimo instructum

De personis ecclesiasticis

**Corvinus van Beldern, Arnold
Francofurti ad Moenum, 1708**

VD18 10184902

De Coadjutore. Tit. 24

[urn:nbn:de:hbz:466:1-62002](https://nbn-resolving.de/urn:nbn:de:hbz:466:1-62002)

TITULUS XXIV.

De Coadjutore.

SUMMARI A.

1. Continuatio.	7. Habuere Patriarcha
2. Coadjutor in Ecclesia	Constantinopolitani Co-
Catholica cur constitua-	adjutores.
tur.	8. Non dandi temere.
3. Quis sit.	9. Qua dandi causa.
4. Cur institutus.	10. Quotuplices & quomo-
5. Non representat alte-	do differant.
rum Episcopum in Ec-	II. Quomodo ornentur &
clesia.	quod Eorum munus.
6. Certo casu duo in eadem	12. An aliis quam Epi-
Civitate Episcopi esse	scopis dentur.
Cpotuerunt.	

Absoluto tractatu Eorum, qui in Ecclesia ad sublevandam Pastorali officii curam sunt ordinariè constituti; consequens est, ut videamus de iis quin eundem finem extra ordinem, neccitate id expostulante solent constitui. Qui sunt, ut supra tit. 20. de officio Archidiaconi diximus; *Coadjutor & Vicarius*; Primò de Coadjutore.

2. Constituitur Is hodiè in Ecclesia Catholica ad imitationem ejus quod factum in Ecclesia Judaica & in Christiana primitiva ab Ipsiis Apostolis, aliquique Episcopis. Nam Moses in Adiutorem legationis impetrare accepit fratrem Aaronem: Gen. cap. 4. & 7. & in munere judicandi, ex consilio Jetro, adjunxit sibi Tribunos & Centuriones. Exod.

cap. 18. & Numeror. cap. 11. D. Petrus Apostolorum Princeps Adjutores habuit Linum & Cletum: can. si Petrus 8. qu. 1. D. Paulus Prifam, Aquilam, & Timotheum: ad Rom. cap. 16. Divus Augustinus à Valerio notæ sanctitatis Episcopo Hipponeñsi, Episcopalis officii fuit adjunctus Adjutor. Et Valerius Cæsaraugustanus Episcopus D. Vincen-
tium, in enuntiando Dei verbo, quo, propter impedimentum linguae
fungi non poterat, officio ipse Valerius habuit Coadjutorem. Petr.
Gregor. in Syntagma. jur. univ. lib. 15. cap. 25. num. 3.

Est enim Coadjutor, qui ex iusta cauſa in conſortium regendæ Ecclesiæ datur.

Eius *Officium extor sit humanitas*: Nam cum præbenda tamen concederentur eis qui militarent Ecclesiæ, c. *cum secundum de præbend.* non immerito quarebatur, an qui morbo affecti, vel ætate erant defecti, commoda consueta, ut vocantur in c. I. eod. tit. in I. collect. possent percipere atque inde se exhibere: maximè cum per id tempus impares essent obeundo suo munere Ecclesiastico. Receptum tamen, ut beneficii suis propter ætatis senium aut corporis morbidum non preventur, & ut possint percipere fractus & proventus integratos, c. I. & 2. & pen. de Cler. agro, vel debilit. Nam ut ait JCTus Paulus in I. *cam heres*. 4. §. Stichus. 5. in fin. ff. de statilib. servare intelliguntur etiam hi, quos curamus agros, qui cupientes servire propter adversam valetudinem impediuntur; Ad tutorum, qui tutelæ administranda non sunt pares, exemplum: Nam propter adversam eorum valetudinem, dantur eis Actores, qui & vocantur Adjutores, quorum opera rebus consultor pupilli, & tutoris consultor administrationi. I. *solut etiam*. 13. §. 1. ff. de tutel. Et cum illos ab officio suo necessitas infirmatissim, non crimen abducatur, ut ait Gregor. lib. II. epist. 7. non culpa, sed ægritudo, ut ait Idem epist. 8. durum esset, & ab institutis Apostolicis alienum, successores eis dari propter id, quod misericordiam ipsiis conciliare debuit: can. quamvis. 7. qu. I. Bala-*samon. ad can. 77. Apostolorum* & ita afflito superaddetur afflictio. c. ex parte. de Cleric. agro. & debilit.

Quod & consilium, quam alium evocare Episcopum, per quem ea, quae Episcopi sunt propria, gerat valetudine adversa impeditus Episcopus: ut cœetur Concilii Araucanæ I. can. ult. Sed & ideo ita est

Dd 3

consti-

Corvinus
De Personis
Beneſi Ecclesiastis

G IV

五

constitutum, nè cæteri ab Ecclesiæ ministerio avocentur. d. cap. 1.
exemplo tertii.

Nec Adjutore Episcopo dat duo widebuntur in eadem civitate
esse Episcopi; contra Concilium Nicænum, canon. 8. & ita fiet Ecclesiæ
divisio, quam ut Ecclesiæ exitiosam damnat Concilium Cabillonense:
can. 4. Nam accedere magis videtur Adjutor, quam succedere. Pau-
linus Nolanus in epist. 4. ad Romanianum inquit; Non autem tan-
tum hoc scribimus gratulandam, quod Episcopatum Augustinus accepit:
sed quod hanc Dei curam meruerint Africana Ecclesia, ut verba caloflu-
Augustini ore perciperent, qui ad majorem Dominici munera gratiam nos-
more proiectus ita consecratus est, ut non succederet in cathedra, sed acci-
deret. Quod repetitur in can. non autem. & can. nihil contra. 7. qu. 1.

⁶ Aliquando tamen permittebatur in Ecclesia veteri unius Eccle-
siæ per Episcopos, in eadem civitate, duos divisio; ut si Episcopus here-
ticus cum plebe sua ad Ecclesiam redibat Catholicam, is populum su-
um noviter conversum regebat, & nihilominus manebat alter, qui po-
pulo præerat Catholicæ, quamvis ejusdem Diœcesis esset uterque.

Sed huic incommodo prospexit dicti Concilii canon. 8. qui noluit
hunc recens conversum amplius appellari Episcopum, sed Presbyterum vel Choropiscopum: Quo exemplo D. Cyprianus epist. 4. lib. 1. &
epist. 2. lib. 4. Episcopum ad pœnitentiam reversum, ordinatione &
honore sacerdotali privari vult.

Quod tamen nec postea observatum, licet Imp. Theodosius in Ci-
vitatis, in quibus erat Arrianorum hæresis, ut vitaretur seditio, duos
creari voluerit Episcopos. Ciron. in par. de Cleric. agrot.

Itaque in agrotantis Episcopi locum non subrogandus est alius,
sed dandus ei Coadjutor. Qui est tantum Καθερίς, adjutor, auxilia-
tor, administer.

⁷ Quin etiam Patriarchæ Constantinopolitano Coadjutorem adjun-
gi solitum, eundemque ejusdem designatum successorem, vocatum-
que Κύριον, non est incognitum. Synodus Nicæna II. Κυριάκ
τη επεισε πατερων, Syncellus factis Patriarcharum qui ibi erant. Et
d. Synodi. act. 7. πατερων Κύριον, Patriarche Syncellus.

Quoniam autem Syncelli erant plures, is qui inter eos obtinebat
pri-

primatum, dicebatur πρωτοσύγκελλος, Proto-Synkellos. Synodus Florentina: ὁ μέγας πρωτοσύγκελλος οὐκέτι Γρηγόριος, Magnus Proto-Synkellos Dominus Gregorius. Maurize in select. ad hunc tit.

Non temere dati Coadjutores Episcopis: c. ult. de Cler. agrotant. 8
can. 23. Concil. Agathensis & Summus Pontifex hoc curæ sua fecit;
cum antea hoc pertineret ad Metropolitanos. c. ex parte eod. & petenti Adjutorem dat, necessitate urgente; Vel simonitus non petat, etiam
invito, desiderante Capitulo; can. quamvis. 7. qu. 1. can. 2. caus. 7. qu.
2. d. c. 1. de Cleric. agrot. Nec unus modo datur, sed plures, si res po-
stulerit, idest, pro modo oneris Episcopalis. can. Pontifices. 7. qu. 1.

Causæ autem, propter quas dantur Adjutores (qui & Dispensato-
res in d. can. 1. caus. 7. qu. 1.) sunt plures: puta; 1. Paralyfis (Quæ,
ut ait Celsus Aurelianus tard. passion. lib. 2. cap. 1. est passio generaliter
gravis atq[ue] difficilis; sed gravior curato sit, quoties toto sensu caruerint
partes) 2. Morbus comitalis, 3. Quivis incurabilis & peremptorius,
4. Lepra, 5. Foedæ vitilinges, ut loquitur Arnobius lib. 1. aduersus Gen-
tes: cap. 3. 4. 5. de clericis agrot. nè Ecclesia hac offensione turbetur:
atq[ue] in d. can. 6. Gravis capitisi dolor, propter quem Ecclesiastico munici-
ti superesse non potest Episcopus: d. can. 1. caus. 7. qu. 1. d. can. 1. caus.
7. qu. 2. 7. Alienatio mentis. cap. un. eod. in 6. Nam extenuatus animi
rei sacrae peragendæ interessæ citra scandalum non potest: 8. Åetas præ-
ceps & decrepita: d. c. un. can. petiſſi. d. can. & qu. 1. Nam senectus ipsa
mortibus est. D. Hieronymus in Psal. 89. Seneca epist. 108. 9. Årastenera;
nam qui ejus åtatis, monendum stabile habet iudicium: Dicit Theophylac-
tus in Matthæum cap. 3. εὐ μὴν πρωτην ἡλικία, πολὺ τὸν ἀνώτερον. In pri-
ma etate magna est insipientia. Sic Hugoni cuidam (ur scribunt Flodoardus Historia Remensis lib. 4. cap. 20. & 22. & Frodoardus in Chroni-
co anni 15.) Coadjutor datus, qui nec quinquennii tempus explesse di-
cebatur. 10. Imperialis lingua vernacula: Sic, ut supra meminimus,
Valerius Hipponeſis Episcopus natione Grecus, minusque Latina lingua
& litteris instruetus sibi ad civit D. Augustinum; teste Possidonio de
vita Auguſt. cap. 5. 11. Prodigalitas. c. venerabilis. 3. 7. de offic. & potest.
Jud. deleg. Maurize. d. loco.

Coad-

Corvinus

De Personis

Beneſi Ecclesiastici

G. IV.

32

10 Coadjutores autem vel sunt *Temporales*, qui, ut vices Episcopij gerant, quamdiu durat impedimentum, puta morbus, dantur; vel *Perpetui*, qui cum futura successione dantur.

11 Hos adsciscunt sibi Episcopi, de Capituli sui vel majoris partis eius consilio & consensu, auctoritate Pontificis, moderatis sumptibus eis proventibus suis tributis; *d. c. un.* cum spe futurae successionis; sed non (quod Concilio Tridentino *sess. 25. de reformat. cap. 7.* statutum) nisi causa prius diligenter à Pontifice cognitā.

12 Ornatur ferè omnes à summo Pontifice titulo Episcopi, in partibus infidelium, ut loquū moris est, quamvis nudum nomen sit & Episcopatus sine re. *Maurize d. loco. Ciron. d. loco.*

Non administrationi rerum ad Episcopum pertinentiam se immiscant, nec ea quae sunt Jurisdictionis, sibi vindicant Episcopo inconsulto. Solet enim promoti potestas ita arctari, ne se intromittat in administrationem: si quid contra præstitutum modum sibi arrogent, geraurunt nihil arguant.

13 Porro hi *Coadjutores* dantur non tantum Episcopis, sed & omnibus aliis Prælati & Ecclesiarum Rectoribus morbo vel ætate laborantes; utrisque congrua portione affligitā. *c. 3. 4. & ult. de Clerico agr.*

TITULUS XXV.

De Vicario Episcopi.

S U M M A R I A.

1. <i>Vicarius quis.</i>	5. <i>Qui perpetui.</i>
2. <i>Constituitur vel à Lege,</i>	6. <i>Qui temporales.</i>
<i>vel ab homine.</i>	
3. <i>Alege constituti quotu-</i>	7. <i>An perpetuus possit al-</i>
<i>plices.</i>	<i>libitum officio privari.</i>
4. <i>Facto hominis quoctupli-</i>	8. <i>Ei animarum incumben-</i>
<i>ces.</i>	<i>cura.</i>

9. Tunc